

Dağınık Akşam

— mehmet-hursi · 08 Nisan 2010

çarşafı dağınık akşamdır bu
o en eski çarşı sokağında..
susmuş ellerim, susmuş gök, susmuş rüzgar..
anlatamam
nasıl bir yangın yeriyim
ve nasıl zehir cıgaram

beni bu karanlık, beni bu soğuk duvar
beni bu boş odalar vurur..

hem gör
bağışlanmayı istediğim kalbim
beni nasıl vurur..

/ vurgunum, dardayım
yağmurunda boğulmuş bir damlayım.. /

çarşafı dağınık bir akşam
ve benim, nikotin cehenneminde
anılarını buruşturur..
kuşlar giderek uzaklaşır sonra
düşler de susar
duşler de susar..

herkes gider kendine
herkes burada
gecenin esmerliğinde
kendi sabahına uğurlanır

kapanınca yıllar ıssız odalarına
günlerin sularında
yüzler kalır
yüzler kalır..

M.H

Şubat - 2010